

Hoe groot zijn Uw werken, HEERE, U hebt alles met wijsheid gemaakt, de aarde is vol van Uw rijkdommen. (Psalm 104:24)

Velen van ons zullen er wel eens zijn geweest. In de dierentuin. Ons land heeft er meerdere. Een plek voor jong en oud, waar je dieren zien kunt die je op de Veluwe nou even niet tegenkomt. De vogels in de lucht, de dieren op het veld, de vissen in de zee; je ziet de bijzondere verscheidenheid van het dierenrijk. Vroeger met mijn ouders hadden we voor een jaar zelfs een abonnement op de dierentuin. Geregeld reden we dan naar Emmen voor een bezoekje. Een kind kan zich zo heerlijk verwonderen over wat het ziet. Het ziet dingen voor het eerst. 'Kijk, een giraffe!', 'Wat is dat voor een vis, mama?' Die eerste indruk, die enthousiaste verwondering over de schepping raken heel veel mensen weer kwijt als ze ouder worden. Wat is dat eigenlijk jammer. Wat dat betreft zou een bezoekje aan de dierentuin je weer eens kunnen laten verwonderen over welke bijzondere diersoorten er zijn. Hoeveel bijzondere vissen de HEERE heeft gemaakt. Ik noem u eens wat namen: de doktersvis, de zwartkingitaarrog, de vossenkopvis, de gevlekte adelaarsrog, de luipaardhaai, de poetsgarnaal. Wat een kleurrijk geheel, wat een wondere scheppingsmacht. Wat dat betreft vraag je je af: hoe is het mogelijk dat er duizenden mensen over de Veluwe lopen, of door een dierentuin, die denken dat het stom toeval is geweest waar ze naar kijken? Zomaar ontstaan, plotsklaps, moet een oerknal zijn geweest. Hoe is het mogelijk dat ze er geen verwijzing in lezen naar de Schepper aller dingen, Die alles in Zijn wonderlijke goedheid en wijsheid uit niets geschapen heeft?

De Bijbel spreekt andere taal. Van het kleinste plankton tot de grootste orka's, de Bijbel zegt ervan: Het is alles het werk van onze God. De dichter van de psalm is niet alleen enthousiast over de natuur. Hij zingt niet alleen maar in verwondering over wat hij ziet. Hij is geen 'bioloog' pur sang, zou je kunnen zeggen. Al zien we bij de dichter ook dat hij oog heeft voor het zichtbare, en de schoonheid ervan. Maar de dichter ziet verder en dieper. Hoe groot zijn Uw werken! Het zijn de werken van God die hij ziet. Het is alsof hij door de tuin van God loopt in deze psalm. En zich eindeloos verwondert. Over de vastheid van de aarde waarop we wonen. Over onweer en bliksem waaruit de macht en majesteit van God spreken. De kilometershoge bergen, de diepe dalen, God heeft ze alle hun plek gegeven. De waterbronnen, rivieren en beekjes zodat zelfs de wilde ezels hun dorst lessen. De merel die vanuit de takjes zijn lied zingt. De avondmist, de morgendauw, de vroege en late regen. Gras en gewas dat groeit en bloeit. Oliën, wijnen, dagelijks brood. Naaldbomen, loofbomen, ceder en cipressen, God heeft ze geplant. Psalm 104 somt het alles op. Waarom? Om tot die heerlijke uitroep te komen: Hoe groot zijn Uw werken, HEERE, U hebt alles met wijsheid gemaakt, de aarde is vol van Uw rijkdommen!

Je moet er wel oog voor hebben. Zo zei ik eens tegen een ouderling uit Putten nadat ik wegreed van een zondagse eredienst: 'Ik mag weer terug door de tuin van God.' 'Ja', zei hij, 'maar je moet het wel zien.' En daar heeft hij helemaal gelijk in. En dat is nu zo mooi te lezen in deze psalm. Het begint waar het mee beginnen moet: Loof de HEERE, mijn ziel, HEERE, mijn God, U bent zeer groot, U bent met majesteit en glorie bekleed. Daar wijst ons de dichter eerst op. Eerst moet God de lof ontvangen, eerst wordt het geloof in de Schepper beleden. Of als we beter lezen, mijn God! Het geloof kan alleen maar oog hebben voor God als Schepper. Zonder geloof is het alles 'toeval'. Maar deze dichter roept ons tot het belijden. God schiep. En dan rolt hij als het ware de schepping van boven tot beneden uit als een boekrol. Hij begint in het hemelse Licht van God Zelf (vs. 2), Hij hult Zich in het licht als een mantel. En vervolgens daalt hij af. Hij zingt over engelen, over wolken, over de aarde en de zeeën. De beweging van God uit. Zo krijg je er écht oog voor. Het komt bij onze God vandaan. God is hoog verheven. Zo zingen de engelen ook bij de herders in Lukas 2: Ere zij God in de hoogste hemelen! Hoger kan het niet, meer verheven dan Hij bestaat niet. Het geloof zingt van mijn God, de Schepper.

Als we nu zo'n grote, hoog verheven God hebben. Hij uit niets scheppen kan. Is er niet alle reden toe om deze God dan ook in 2025 te vertrouwen? Is er niet alles aan gelegen om Hem te belijden? En vergeet u niet om met dezelfde ogen te kijken, net als de dichter van Psalm 104? Hij ziet de heerlijkheid en macht van God in de natuur. Met kinderlijk geloof. 'Kijk, Gods hand!' Gods rechterhand is hoog verheven, doet grote kracht.

Ds. A. van der Werf